

UDVARHELY VÁRMEGYE HIVATALOS LAPJA

Szerkesztő: A VÁRMEGYEI MÁSODFŐJEGYZŐ. — Helyettes szerkesztő: A VÁRMEGYEI IRODAIGAZGATÓ.

ELŐFIZETÉSI ÁR: fél évre 12.50 pengő. — Egyes szám ára: 80 fillér. — **HIRDETÉSI DIJAK:** szavanként 5 fillér, legkisebb hirdetési díj 1 P. — Hivatalos hirdetések „Udvarhely vármegye Hivatalos Lapja” szerkesztőségéhez (Vármegyeház) küldendők. — Megjelenik minden csütörtökön.

II. További intézkedést igénylő, általános jellegű rendeletek.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL.

3703/1941. a. i. szám.

T á r g y: Legeltetési szabályrendelet közzételező elkészítése az osztatlan közös legelőkről.

Határidő: 20 nap.

*A négy járás főszolgabirójának,
Székelyudvarhely m. város Polgármesterének,
az összes községi (kör) jegyzőnek.*

A fenti szám alatt kiadott, valamint a 7000/1941. F. M. számú rendelet 251. §-a értelmében a községek, törvényhatósági joggal felruházott és megyei városok mint jogiszemély tulajdonát képező közlegelőkre kötelesek legeltetési szabályrendeletet alkotni és azt a törvényhatósági kisgyűlés jóváhagyása után általam a Földművelésügyi Miniszter Urhoz felterjeszteni.

A szabályrendeletben a telekönyvi adókataszteri helyrajzi számok és a legelő kiterjedésére vonatkozó adatokat a legmesszebbmenő pontossággal fel kell venni.

E célból Cimednek a legelőnyitvántartó lapok megküldettek, tehát azok felhasználásával kell a munkálatokat elvégezni. Amennyiben azonban a nyilvántartó lapokat meg nem kapta volna, az esetben azokat a vármegyei m. ki Gazdasági Felügyelőségtől kell igényelni.

A szabályrendelet megalkotásánál a 7000/1941. F. M. számú rendelet mellékletét képező XXV. számú mintát kell felhasználni. Ezeknek segítségével az alapszabályokat négy példányban kell elkészíteni. Ha e minta szabályrendeletek

még nem volnának Cimed birtokában, úgy azokat megfelelő számban általam a földművelésügyi minisztérium rét és legelőgazdasági osztályától kell igényelni.

Felhivom Cimedet, hogy haladéktalanul jelentse hozzám e nyomtatványokra vonatkozó igényét, hogy azt mentől hamarabb annál is inkább kielégíthessem, mert a legeltetési szabályrendeleteket jóváhagyva legkésőbb ez év november 1-ig a m. kir. földművelésügyi miniszteriumba fel kell terjeszsem.

Felhivom Cimed figyelmét arra, hogy e rendelet csak azokra a községekre vonatkozik, melyek mint jogiszemély osztatlan közös legelő tulajdonosai s nem azokra, melyek a Közbirtokosságok tulajdonában vannak.

E szabályrendelet tehát kizárólag a községi legelőkre vonatkozik, amilyenel Székelyzsombor, Abásfalva, Tarcsafalva, Székelyszentmihály, Kobátfalva, Bencéd, Medesér, Kadács, Korond s esetleg még más községek is rendelkeznek, nem pedig azokra a közbirtokossági, erdő és legelő társulatokra, melyek az előző értekezleten ismertetett „Legeltetési Társulat Alapszabálya”-t kötelesek megalkotni. Ez utóbbiakra vonatkozóan egyidejűleg más rendelkezést adtam ki.

Az előmunkálatokat Cimed ez irányban azonnal kezdje meg, arról nekem legkésőbb 20 nap alatt jelentését tegye meg és egyidejűleg „legeltetési szabályrendelet” minta szükségletét nálam jelentse be.

Székelyudvarhely, 1941. július hó 10.

Szent-Királyi Kálmán sk.
vm. főjegyző.

III. Általános jellegű, de további intézkedést nem igénylő rendeletek, értesítések és más közlemények.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL.

4226/1941. a. i. szám.

T á r g y: Bércséplési díjak szabályozása.

*A négy járás főszolgabírájának,
megyei város Polgármesterének,
valamennyi községi (kőr) jegyzőnek.*

Azonnali végrehajtás végett az alábbi rendeletet közlöm:

„Árelenőrzés Országos Kormánybiztosa. Budapest, 1941. június 28. 116.700/V-1941. Valamennyi városi és vármegyei közigazgatás első tisztviselőjéhez. Kerületük székhelyén. Értesítem t. Címet, hogy a bércséplési díjak szabályozására ebben az évben újabb rendeletet adtam ki. A rendelet száma 116.700/1941. Á. K. megjelent a Budapesti Közlöny 1941. június 29-i számában. Minthogy a rendelet intézkedéseinek az érdekelt gazdaközönség körében történő kellő megismertetése kívánatos, a 4110/1939. M. E. sz. rendelet 1. és 2. §-ában foglaltak alapján felhívom t. Címet, hogy illetékességi területén utasítsa a községi eljárásokat a rendelet szövegének kifüggesztésére, illetve dobszó útján történő közzétételére, vagy egyébkénti ismertetésére. A megállapított legmagasabb cséplési részen kívül bizonyos esetekben 0.5% pótlék számítható. Ilyenek pl. az elevátorral, feszerelt cséplőgép abban az esetben, ha a géphez nem alkalmaznak szerződött munkásokat (munkáscsapat). Abban az esetben ugyanis, ha munkáscsapat dolgozik a gép mellett, az elevátorra eső rész a munkáscsapat járandóságából kerül ki. Hasonlóan pótdíj számítható abban az esetben is, ha a helyi szokás szerint a cséplés nem kévébe kötött és egybehordott (kazal, asztag) gabonaféléből történik, hanem az u. n. vontatóból, amikor tehát a gabona vagy nincs kévébe kötve, vagy ha kévébe kötött is, azt csak a cséplés alkalmával vontatják a cséplőgép mellé. Egyes vidékeken, különösen az alföldi tanyarendszerű gazdálkodás mellett előfordul, hogy a cséplőgép hosszú utakat kénytelen megtenni egyik tanyáról a másikra. Az így előálló többletköltség kiegyenlítésére a rendelet módot ad bizonyos pótdíj (0.5%) felszámítására. Esetleges visszaélések elkerülése végett azonban szükségesnek látszott, hogy ez utóbbi esetben a pótdíj felszámítása csak a körülmények indokoltsága alapján a helyi közigazgatási szervek által adott engedély esetében történhessék. Erre tekintettel a 4110

1939. M. E. sz. rendeletben foglaltak alapján az ott megjelölt közigazgatási szervezetek felhatalmazást adok arra, hogy az idézett 116.700/1941. Á. K. sz. rendelet 2. §. (2) bekezdésében foglalt esetekben a szóbanlévő pótlék felszámítására engedélyt adjon. A rendelet ez alkalommal is csak azt a cséplési részt szabályozta, mely a bércséplőt ilyenmü tevékenységéért megilleti, tehát a gép kiszolgáltatására szerződött munkások hatóság közbenjöttével kötött szerződésben megállapított járandósága a rendeletben foglalt cséplési részen kívül felszámítható. Az etetőket, valamint a gépkezelőket azonban minden esetben a bércséplő fizeti a részére megállapított cséplési részből.

A rendelet egy példányát csatolom. Olvashatatlannal aláírás sk. az árelenőrzés országos kormánybitosa.

Székelyudvarhely, 1941 július 9.

Dr. Kósa Béla s. k.
vm. II. főjegyző.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL.

4314/1941. a. i. szám.

Tárgy: Mezőgazdasági munkások bevonulásával kapcsolatos kivételes rendelkezések alkalmazása.

A négy járás főszolgabírájának, Sz.-Udvarhely m. város Polgármesterének, az összes községi (kőr) jegyzőnek.

Tudomásulvétel végett a m. kir. Földművelésügyi Miniszter 199 500/1941-IX. 1. számú rendeletét az alábbiakban közlöm:

Több oldalról kérdést intéztek hozzám, hogy a folyó évben is alkalmazni kell-e a mezőgazdasági munkások bevonulásával kapcsolatos kivételes rendelkezések tárgyában kiadott 4.760/1940. M. E. számú rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1940. június 29-i 144. számában) 3 §-át, amely az aratási, hordási vagy cséplési munka részbéérének vagy más együttesen követelhető munkabérének a munkát valóban végző munkások és a bevonult munkások közötti megosztásra vonatkozik.

Erre tekintettel tudomásul közlöm, hogy a szóbanlévő 4.760/1940 M. E. számú rendelet ezidőszert is teljes egészében hatályban van. Legfeljebb arról lehet szó, hogy egyes rendelkezéseinek, így például a 4. §-ának alkalmazására

a jelenlegi helyzetben gyakorlatilag kerülhet sor, mert az idén nem igen fordul elő olyan eset, hogy a munkaadó közérőt venne igénybe. Ellenben az idén is előfordult és előfordulhat, hogy a közös munkára ugyanazzal a szerződéssel elszerződött munkások közül egyesek bevonultak és a visszamaradt munkások el fogják végezni a bevonult munkástársukra vagy munkástársaikra eső aratási, hordási vagy cséplési munkát is. Ilyenkor a 4.760/1940. M. E. számú rendelet 3. §-át természetesen alkalmazni kell. Következésképpen „ha a közös munkára ugyanazzal a szerződéssel elszerződött munkások a bevonult munkástársukra eső aratási, hordási vagy cséplési munkát helyettes nélkül maguk végzik el, a részbert vagy más együttesen követelhető munkások egymásközötti viszonyában úgy kell megosztani, mintha a bevonult munkás is teljesítette volna a munkát. A bevonult munkás azonban az eképp reaeső munkabérnek csupán felét kapja; a másik fele a munkát valóban végző munkásokat illeti. A munkaadó felelős azért, hogy a bevonult munkás kielégíttessék.

A fentiekkel kapcsolatban felhívom a Cim figyelmét arra, hogy hivatali elődöm a 4.760/1940 M. E. sz. rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról 163.000/1940. F. M. sz. a. rendeletet adott ki, amely a Budapesti Közlöny 1940. augusztus 22-i 188. számában jelent meg. Budapest, 1941. július 8. A miniszter rendeletéből: olvashatatlan aláírás miniszteri osztálytanácsos.

Székelyudvarhely, 1941 évi július hó 12. én.

Szent-Királyi Kálmán s. k.
vm. főjegyző.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL.

1331/2/1941. a. i. szám.

Tárgy: A legnagyobb gazdasági munkabérek megállapításáról szóló 1520/1941. M. E. sz. rendelet végrehajtása.

A négy járás fősolgabirójának, Székelyudvarhely m. város Polgármesterének az összes községi (kör) jegyzőnek.

A Földmivvelésügyi Miniszter Ur 199.000/1941. számú rendeletét tudomásulvétel és szokásos módon leendő közzététel végett az alábbiakban közlöm.

A legnagyobb gazdasági munkabérek megállapításáról szóló 1520/1941. M. E. sz. rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi február hó 26.-iki 47. számában) módosítása tárgyában kiadott 4520/1941. M. E. sz. rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1941. évi június hó

22.-i 139. számában) folyó évi június hó 22. napján hatályba lépett. A kormányrendelet szerint a munkaadó az eddigi 10%-os helyett a legnagyobb munkabér összegének 20%-a erejéig részesítheti jutalomban azt a munkavállalót, akinek munkateljesítménye az átlagost meghaladta. A kormányrendelet a 10%-os jutalomnak 20%-ra emelésével azt a célt kívánta szolgáltni, hogy becsületes munkateljesítése esetében az egyén képessége és különleges teljesítménye az eddiginél jobban legyen jutalmazható. Minthogy a jutalom összegével emelt maximális munkabér fizetése egyes munkabérnemekben (pl. az általános napszámberknél) általánosan elterjedt, a kormányrendelet a kiváló munkateljesítményt nyújtó munkások javára közvetve munkabérjavulást is eredményez. Éppen ezért a kormányrendeletnek a lehető legszélesebb körben való közhírrétételről azonnal gondoskodni kell. Erre vonatkozólag egyidejűleg utasítást is adtam a törvényhatóságok első tisztviselőinek.

A közigazgatás útján foganatosítandó közhírrételen tulmenőleg szükségesnek tartom a közérdekű tájékoztatás más irányu kifejtését is.

Végétt felhívom, hogy a kormányrendelet tartalmáról, valamint arról, hogy az illető vármegye (közigazgatási kirendeltség, város, járás) területén a maximális mértéken felül engedélyezett jutalom fizetése milyen munkabéreket érint megfelelő uton adjon tájékoztatást a vármegyei gazdasági egyesületeknek, valamint a vármegyei, városi és járási mezőgazdasági bizottságoknak, továbbá kiszállások vagy előadások tartása során akár személyesen, akár a felügyelőség beosztott tisztviselői útján használja fel az alkalmat arra, hogy a kormányrendelettről az összes érdekelt munkaadókat és munkavállalókat megfelelően tájékoztassa.

Végül felhívom, hogy a tett intézkedéseiről legkésőbb folyó évi július hó 15.-éig a fenti ügyiratszámra hivatkozással hozzám tegyen jelentést. Budapest, 1941 június 24. én. A miniszter rendeletéből aláírás sk. miniszteri tanácsos.

Székelyudvarhely, 1941 július 10.

Szent-Királyi Kálmán s. k.
vm. főjegyző.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL

4202/1941. a. i. szám.

T á r g y: A községi alkalmazottak illetményeinek az esedékesség idejében való kifizetésének biztosítása.

A négy járás fősolgabirójának és valamennyi községi (kör) jegyzőnek.

Székelyhelyeiken.

A Belügyminiszter Ur fenti ügyre vonatkozó 122.332/1941. III. B. M. számú rendeletét tudomásulvétel és ahhoz való szigorú alkalmazkodás végett az alábbiakban közlöm:

„A községi alkalmazottak illetményeinek fedezésére a 4000/1935. M. E. számú rendelet 3. §-ában foglaltak értelmében elsősorban a költségvetési egyensúlyuk biztosítására engedélyezett államsegélyek összege, másodsorban a községi pótaadó, végül a községek saját bevétele szolgál.

A községek 1941. évi költségvetései adóalap hiánya miatt mindezeig nem voltak véglegesen jóváhagyhatók. Így nem volt megállapítható az sem, hogy a községi alkalmazottak illetményeinek fedezésére a 4000/1935. M. E. számú rendeletben foglaltak értelmében a községek milyen bevételei szolgálnak. A községek a központi illetményhivatalnak a községi alkalmazottak illetményeinek fedezésére községi pótaadót mindezeig nem szállítottak, sem a saját bevételeikből erre fizetést nem teljesítettek.

A községek a saját jövedelmeiken kívül 1940. évi december hó 1-től kezdődően a magyar pénzügyi jogszabályok szerint részükre át-

engedett közszolgálatokat is kötelesek kivetni és behajtani, amelyekből származó bevételek egy része már most az illetmények fedezésére felhasználható.

A községi alkalmazottak illetményeinek esedékesség idejében történő kifizetésének biztosítása érdekében felhívom Alispán urat utasítsa a községek előjáróságait, hogy az illetmények fedezésére a központi illetményhivatalnak pénztári készletükhöz képest a bevételeik befolyása arányában teljesítsenek az illetményhivatalhoz befizetéseket.

Önként értetődik, hogy az illetmények fedezetének a 4000/1935. M. E. számú rendelet alapján történő végleges megállapításakor az addig már befizetett összegeket figyelembe kell venni és csak a kiegyenlített illetmények erejéig vehető igénybe a községek államsegélye, illetve pótaadója.

Székelyudvarhely, 1941. július hó 9-én.

Alispán megbízásából:

Dr. Kósa Béla s. k.
vm. II-od főjegyző.

V. Pályázatok, hivatalos hirdetések és körözések.

UDVARHELY VÁRMEGYE ALISPÁNJÁTÓL.

3939/1941. kig. szám.

PÁLYÁZATI HIRDETMÉNY.

Udvarhely vármegye négy járásában alkalmazandó egy-egy egészségőri állásra pályázatot hirdetek.

Az egészségőr javadalma havi 96 P. 50 fillér fizetés és havi 30 P. fuvar átalány.

Egészségőrnek csak az alkalmazható, aki a volt román fennhatóság alatt már hasonló kiképzésben részesült, vagy a székesfővárosi fertőtlenítő intézetben az utolsó két éven belül u. n. fertőtlenítő egészségőri tanfolyamot végzett. Csak abban az esetben fogok a fenti képesítéssel nem rendelkező pályázót alkalmazni, ha ilyenek nem, vagy nem kellő számban pályáznak.

Áki erre az állásra pályázik Udvarhely vármegye alispánjához címzett pályázati kérvényéhez a következő okmányokat köteles mellékelni:

1. Képesítést iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány (legalább 6 elemi).
2. Fél évnél nem régebb keletű erkölcsi bizonyítvány.

3. Új keletű tisztiorvosi bizonyítvány.

4. Illetőségi bizonyítvány, vagy annak igazolásáról szóló bizonyítvány, hogy az illető 1940 augusztus 30.-án a visszacsatolt erdélyi részen lakott.

5. Származást igazoló okmányok: a pályázó, szülei és nagyszülei születési anyakönyvi kivonata vagy keresztlevele, a szülők és nagyszülők házassági anyakönyvi kivonata vagy esketési bizonyítványa. Nős pályázóknál a házassági anyakönyvikivonat és a feleségre vonatkozó fenti okmányok.

6. Működési bizonyítvány.

A pályázati kérvényeket 1941. évi július hó 31.-ig Udvarhely vármegye alispánjánál, Székelyudvarhely kell benyújtani.

Az elkésve, vagy hiányosan benyújtott pályázatok figyelembe nem veszem.

A kinevezettek állásukat azonnal elfoglalni tartoznak.

Székelyudvarhely, 1941 július 11.

Szent-Királyi Kálmán sk.
vm. főjegyző.